

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 1/2019

Slovo čitateľovi

Hojnosť milostí od zmŕtvychvstalého Pána Vám vyprosuje

redakčná rada

Jeho rany nás uzdravili

A opäť je tu **Veľká noc**. Cirkev nám v nej pripomína Božiu lásku k hriešnemu človeku. Rád by som sa zastavil pri výroku zo Starého zákona knihy Izaiáša: „On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše nepravosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení.“ (Iz 53,5)

Prvá časť vety nám zdôrazňuje, že tu nejde len o udalosť, ktorá patrí do ďalekej histórie - **smŕť a prebodnutie Pána Ježiša sa dotýka každého človeka**. Bol prebodnutý pre naše hriechy.

Vedeli by sme vymenovať, pre ktoré hriechy asi musel Pán Ježiš trpieť? Boli medzi nimi aj tie moje? Boli. **Bol strýznený pre naše nepravosti**: moju pýchu, posudzovanie, neochotu, ľahostajnosť, moju vôľu, ktorá sa rozchádzala s tou Božou vôľou. Treba poznamenať, že udalosti mohli ísť aj inak, ale Boh to predpovedal a chcel takto. Nebola to teda náhoda. On **chcel zomrieť za človeka** a človek by si to mal uvedomiť a byť Bohu za to vďačný.

Nejde len o to, čo bolo. Žijeme teraz a tu. Aj dnes potrebuje človek pocítiť blaho a vnútorné uzdravenie. Nedávno som bol s matkou u lekára. S hrôzou som si uvedomil, koľko ľudí je chorých. Všade veľké rady a uponáhľanosť. Človek potrebuje k spokojnosti zdravie a cení si ho až vtedy, keď ho stráca.

Technika človeku k spokojnosti nestačí. Dokonca ho môže niekedy zničiť. Ak nie telesne, tak duchovne. **Berie čas našej rodiny a neraz aj našej modlitby**, upadáme do duchovnej chudoby a choroby. Aj tu musíme vyhľadať lekára a netreba mu platiť žiadne peniaze.

Na rozdiel od človeka, **Boh na nás čaká**. Ježiš sám povedal, že **lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí**. Neprišiel volať spravodlivých, ale hriešnikov. A aký liek podáva? **Ježišovým liekom** sú podľa Izaiáša **jeho rany**. Môžu ma uzdraviť rany?

Liek vykúpenia, ako nám to podávajú tieto veľkonočné sviatky, bol naozaj veľmi drahý, a preto ho nesmieme zahodiť do koša.

Žiaden liek nám nemôže pomôcť, ak ho iba vlastníme a neprijmeme/neužijeme. O čom vlastne hovoria tieto Ježišove rany? Hovoria o jeho láske k nám. Hovoria o zmysle utrpenia. Všetko má svoj zmysel. Lotor na kríži to pochopil. Trpíme pre svoje hriechy – inak by si človek musel všetko odpykávať v očistci. („*My dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili.*“ Lk 23,41). A potom trpíme a tým sa vlastne modlíme, pomáhame sebe alebo iným. („*Ježišu spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.*“ Lk 23,42). Ježiš ukázal, že jeho utrpenie nebolo zbytočné, ale bola to jedna veľká modlitba. A tieto rany dávajú silu aj nám. Preto sv. Pavol mohol napísať Rimanom: „*Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré*“ (8,28). A to od stvorenia sveta hľadá každý človek. Aby mu bolo dobre, aby bol šťastný. Možno aj cez tento článok ti Boh ponúka svoj liek. Neodmietni ho, znovu **prijmi Ježiša do svojho života**. Uver v silu Ježišových rán pre tvoj život. Rozhodni sa nanovo nasledovať Ježiša vo svojom živote, splácať mu jeho lásku. Vzopri sa zlu, ktoré sa tvári tak silné ako vtedy pod krížom. A budeš šťastný. Nie možno, ale určite. Slúbil nám to sám Boh! A on sluby plní.

M. Vivodík, farár

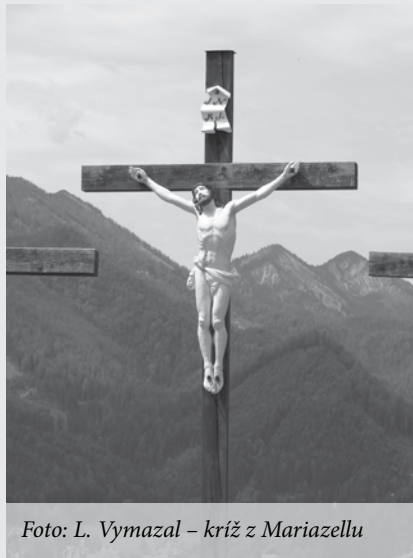

Foto: L. Vymazal – kríž z Mariazellu

Mamičke

Mamička,
dnes ti patrí každé krásne slovo,
nežné detské dlane
hladia tvoju tvár
a vôňa jednej ruže
či stoviek iných kvetov
je len malý
zaslúžený dar.
Vznešený je titul,
ktorý nosíš,
najkrajší a najcennejší – MAMA!

LT

PREŽÍVAME Veľkonočné obdobie

Počúvať evanjeliá počas tohto obdobia je niečo úžasné. Pri ich počúvaní si totiž môžeme uvedomiť, nielen komu a kde sa zmŕtvychvstalý Ježiš zjavoval, čo je, samozrejme, potrebné pre obhajobu našej viery, ale rovnako si treba uvedomovať, s akým poslaním sa P. Ježiš zjavoval. Všade vnašal nový pokoj, novú radosť, vnútorne menil ľudí. A to je to úžasné.

Rovnako vzácne je, že P. Ježiš tieto dary odovzdáva každú Veľkú noc. Môžeme spokojne povedať, že už aj odovzdal. Veď keď sa vrátíme k Zelenému štvrtku, Veľkému piatku, Bielej sobote a Veľkonočnej nedeli, boli to úžasné dni, kedy takmer všetci veriaci pristupovali k sv. prijímaniu, kedy bolo vidieť na mnohých nový pokoj, radosť ako i vnútornú zmenu. Pán Ježiš je tieto dary ochotný dávať stále.

Pochopíme to, ak si pripomenie myšlienku, ktorú napísal Leon Bloy: „V živote veriaceho človeka jestvuje jediný smútok, že nie sme svätí.“ Mnohým, žiaľ, slovo svätý neimponuje, a preto ju môžeme chápať aj takto: „Jestvuje jediný smútok, ak sa ocitáme v ťažkom hriechu.“ P. Ježiš je kedykoľvek ochotný z tohto smútku nás oslobodiť.

Stojí za to premyslieť si, prečo P. Ježiš ustanovil sviatosť pokánia práve na Veľkú noc. Vieme, že na Zelený štvrtok ustanovil sviatosť oltárnu a sviatosť kňazstva. Mohol ustanoviť aj túto sviatosť. Ale všetko to má Božiu logiku. Odovzdal ju ako prvý veľkonočný dar, ustanovil ju totiž pri prvom zjavení sa apoštolom a to preto, aby sme pochopili, že vzkrieseného Krista môže naplno oslavovať jedine duchovne vzkriesený človek. A takým sa môže stať predovšetkým skrze svätú spoveď.

pokračovanie na 2 str.

Oznamy na sviatky:

Zelený štvrtok - Paderovce 17.00 hod., J. Bohunice 18.15 hod.

Veľký piatok - 9.00 hod. krížová cesta, obrady o 15.00 hod.

Biela sobota - poklona pri Božom hrobe 8.00 – 19.15 hod.

Veľkonočná vigília 20.00 hod.

Veľkonočná nedeľa – 7.30 hod. a 10.30 hod., Paderovce 9,00 hod.

Túto pravdu môžeme pochopiť na Márii Magdaléne. Bola hriešnica. Nebola šťastná. Pravý pokoj našla až po stretnutí s Ježišom vo chvíli, keď jej odpustil hriechy. Tu si treba uvedomiť, že Cirkev neoslavuje hriešnikov, ale to, čo mnohí ako Mária Magdaléna dokázali. Nevrátili sa k hriechu. Mária to dokázala preto, lebo pochopila, že hriešna radosť nikdy neprevýši Boží pokoj. U nej nastal nový smútok, až keď prišla k hrobu. Nemala vtedy ešte jasnú predstavu o zmŕtvychvstaní. Ona šla jednoducho k hrobu z vďačnosti. Chcela podľa vtedajšieho zvyku natrieť Ježišovo telo. Smútok u nej nastal preto, že hrob bol prázdny. Ako to teológovia pekne nazývajú, pocítila absenciu Ježiša. Keď uzrela Ježiša, v predstave, že je to záhradník, sa ho spýtala: „Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja si ho vezmem.“

V tej chvíli prežíva niečo nádherné, osobné. Ježiš ju oslovuje: „Mária.“ A vzápätí jej zveruje nové poslanie: „Choď a povedz mojim apoštolom, že žijem.“ Ona splňa Ježišovu požiadavku. Stáva sa veľkonočným človekom.

To je poslanie každého z nás. Stať sa ešte viac veľkonočným človekom. Tým je každý, kto naplno prežije zmŕtvychvstalého Krista a stane sa ešte viac jeho svedkom.

Možno jej tak trochu závidíme, že mohla prežiť niečo osobné s Ježišom. Nemusíme závidieť. Aj my, ak hlbšie pochopíme, čo všetko môžeme prežívať, zistíme, že je to tiež niečo úžasne osobné. Stačí si predstaviť, keď pri spovedi kňaz nad nami vystiera ruku a hovorí slovami: „Ja ťa rozhrešujem...“ Snažme sa počuť za tým naše meno – Jozef, Ján, Mária, ja ťa rozhrešujem. A rovnako, keď pristupujeme k sv. prijímaniu

a kňaz nám hovorí: „Telo Kristovo“, pokúsme sa vtedy počuť, akoby nám hovoril osobne: Ján, Jozef, Mária, pre teba Telo Kristovo.

Veľkonočným človekom sa teda staneme, ak naplno prežijeme zmŕtvychvstalého Krista, ale aj ak naplníme jeho výzvu: „Choď a povedz druhým, že som vstal z mŕtvych.“

Nezabudnime, Mária Magdaléna mala len jeden smútok, ktorý sa volal absencia Ježiša. Nech je to aj pre nás ten najväčší smútok.

A tak prežívajme toto vzácne obdobie naďalej s jedinou túžbou, stávať sa ešte viac veľkonočnými ľuďmi, ktorí dokážu naplno prežívať zmŕtvychvstalého Krista a ešte viac sa stávať jeho svedkami. Amen. Deo Gratias, Ave Mária.

AŽ

Marec, mesiac úcty k sv. Jozefovi

Mnohí ľudia, hlavne tí skôr narodení vedia, že mesiac marec je zasvätený úcte k svätému Jozefovi. Naše mamičky a babičky sa počas tohto mesiaca pravidelne modlievali nielen modlitby k sv. Jozefovi, ale denne sa modlili i ruženec k sv. Jozefovi na ruženci s modro-bielymi zrníčkami a medailónom sv. Jozefa. Je veľká škoda, že v poslednom čase prehliadame tohto veľkého svätca a sami sa ochudobňujeme o veľké milosti a jeho účinné orodovanie.

Z histórie: v 12. storočí za križiackych výprav križiaci vystavali krásnu svätyniu na počesť sv. Jozefa v Nazarete. V tom istom čase bol vybudovaný Chrám sv. Jozefa v Bologni.

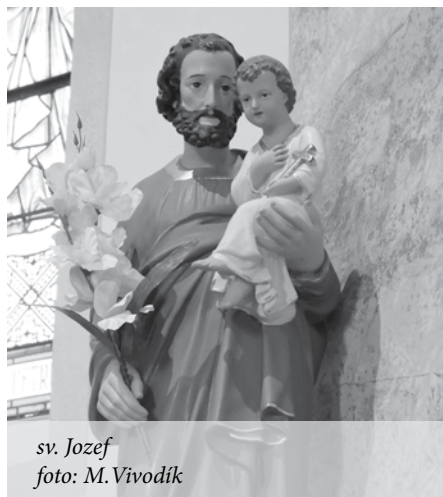
Na Slovensku máme okolo 35 kostolov a kaplniek zasvätených sv. Jozefovi a ďalšie sa vystavali po roku 1990.

O rozšírenie úcty k tomuto svätcovi sa pričínili františkáni, najmä slávny Bernardín Sienský ako i sv. Terézia z Avily, obnoviteľka rehole karmelitánov, sv. Leonard Murialdo i ďalší svätci.

Sv. Otec Pius IX. bol veľmi horlivým ctiteľom sv. Jozefa. Vo svojej pracovni nad klakadlom mal krásny obraz sv. Jozefa, držiaceho malého Ježiška na rukách. Pod obrazom bol nápis: „Idte k Jozefovi!“ Mnohokrát, keď ťažké mračná zalahli na katolícku Cirkev, pokľakol pred tento obraz patróna katolíckej Cirkvi a všetkým veriacim kresťanom - katolíkom vrelo odporučal ctíť sv. Jozefa, tvrdiac o ňom toto: „Sv. Jozef v kráľovstve nebeskom je najbližší Ježišovi a Márii, a preto i jeho príhovor je u Boha najmocnejší spomedzi všetkých svätých.“

Keď sa úcta sv. Jozefa po celom svete šírila, vtedy Sv. Otec Lev XIII. nariadil, aby sa v októbri pri ružencovej pobožnosti každý deň pridala modlitba: „Sv. Jozef, k tebe sa utiekame...“ Tiež odporučal, aby mesiac marec bol zasvätený úcte sv. Jozefa a aby sa podľa možnosti konali pobožnosti na jeho počtu tak v kostole, ako aj v rodinách. Ako mesiac máj je zasvätený úcte Panny Márie, tak mesiac marec nech je venovaný úcte sv. Jozefa. Pápež Pius X., tiež horlivý ctiteľ sv.

Jozefa, povýšil sviatok sv. Jozefa na prvotriedny sviatok s oktávou a na rozšírenie jeho úcty zaviedol nové litánie o sv. Jozefovi, obohatiac ich 300-dňovými odpustkami. V r. 1920 bolo päťdesiate výročie vyhlásenia sv. Jozefa za ochrancu celej katolíckej Cirkvi. Pri tejto príležitosti vtedajší pápež Benedikt XV. vydal krásny pápežský list na oslavu sv. Jozefa, vyzývajúc v ňom všetkých kresťanov, aby v tých búrlivých časoch nenávisťi proti Cirkvi hľadali pomoc u sv. Jozefa.

sv. Jozef
foto: M. Vivodík

Že to Sv. rodina nemala jednoduché, sa dozvedáme z opisu udalostí v Písme svätom. Tesne pred narodením Ježiša museli putovať z galilejského Nazareta do júdskeho Betlehema kvôli sčítaniu ľudu, ktoré nariadil rímsky cisár Augustus. Jozef pochádzal z kráľovského Dávidovho rodu. Ešte predtým však Jozef prešiel zatažkavajúcou skúškou, keď sa nebál prijať Máriu za manželku, ktorá bola zázračne v požeňnanom stave. Z Betlehema musela rodina utekať už s malým Ježišom do Egypta pred kráľom Herodesom, ktorý chcel ich dieťa zabiť. Po jeho smrti sa vrátili späť do Nazareta, kde Jozef spolu s Máriou vychovávali dospievajúceho Ježiša. S dvanásťročným Ježišom sa obaja rodičia vydali na púť do Jeruzalema navštíviť tunajší chrám počas židovských veľkonočných

sviatkov. Cestou naspäť zažili ďalšiu ťažkosť, keď sa im Ježiš stratil. Po úzkostnom hľadaní ho našli v chráme diskutovať s učiteľmi zákona, ktorí žasli nad jeho múdrosťou a odpoveďami. A aké radostné muselo byť ich zvítanie pri nájdení strateného Syna. Ježišovi rodičia s veľkou pokorou a bážňou zverovali do Božích rúk svoj i jeho osud. Táto udalosť bola poslednou, pri ktorej sa v evanjeliách spomína svätý Jozef. Písmo iba konštatuje, že po návrate im bol Ježiš poslušný a vzrástol pred Bohom i pred ľuďmi v múdrosti, sile i veku. Ježiš sa pri svojom pestúnovi určite vyučil tesárskemu remeslu, videl na svojom zákonitom otcovi mnohé čnosti. Hlavne lásku a starostlivosť o rodinu, skromnosť, usilovnosť, pracovitosť a nadovšetko bohabojnosť. O smrti sv. Jozefa nemáme žiadnu zmienku. Dá sa predpokladať, že zomrel, keď bol Ježiš už dospelý, no ešte pred jeho verejným vystúpením. Bolo to teda asi medzi osemdesiatym a tridsiatym rokom Ježišovho veku. Pravdepodobne mal Jozef tú milosť, že zomrel v náručí samého Ježiša. Za svoju pozemskú lásku dostal odmenu večnej Lásky. Aj z tohto dôvodu je patrónom rodín i dobrej smrti. Veď skončil v pokoji duše a v harmonickom prostredí Najsvätejšej rodiny.

Je veľa modlitieb k sv. Jozefovi: novény, ruženec, modlitby v rôznych potrebách, je patrónom dobrej smrti.... Jeho príhovor je mocný u Ježiša. Ježiš vypočúva orodovanie svojho pestúna, ochrancu, ktorý sa o neho a Jeho Matku s touľkou láskou a oddanosťou staral.

Svätý Jozef, buď mojim duchovným otcom, nauč ma žiť, ako si žil ty: pre Ježiša a Máriu. Vypros pre mňa trvalý vzrast v láske, otvorenosť ducha, vnímavosť pre Božie slovo a ochotu v tichosti konať podľa Božej vôle a svojim príhovorom ma veď k veľkému dňu môjho života, k môjmu vstupu do neba.

Zdroj: Nábožné výlevy od Radlinského, Úvahy od Jozefa Hrtvá.

Spracovala: Jozefína R.

Anjel strážny

Pred pár rokmi na jednom posedení s mnohodesiatimi matkami pri príležitosti Dňa matiek som bola znenazdajky vyzvaná, aby som k téme matka povedala príhovor. Bola som veľmi zaskočená a jediné, čo ma v tej chvíli napadlo, bol môj vlastný zážitok, ktorý som prítomným vyrozprávala:

„Pred tridsiatimi piatimi rokmi na veľkonočný pondelok popoludní som sa ako 15-ročné dievča vybrala s kamarátkou bicyklovať. V tom období to bola jedna z našich obľúbených činností. Všetko voňalo prebúdajúcou sa jarou, zlatý dážď konkuroval zlatistému slnku, naokolo to len tak štebotalo a cvrkalo. Vybrali sme sa na nový, nedávno odovzdaný most nad potokom, pár desiatok metrov od posledného domu našej dediny.

Opreli sme sa sediac na bicykloch o novonastreté zábradlie a z výšky sme pozerali na zručiacu vodu. Sem-tam sme prehodili pár slov a len tak sme boli. Pamätám si, že sa nám odtiaľ nechcelo ani pohnúť.

Zrazu okolo prebehol mladý muž v športovom oblečení. Bežec, v tej dobe ešte nie celkom obvyklý jav. Pri ceste naspäť sa pri nás zastavil a spýtal sa: „Holky, neviete koľko je hodín?“ Nepamätám si, čo sme mu odpovedali. Pár metrov odbehol a opäť sa vrátil. Udivene sme sa naňho pozreli, čo zasa chce. On sa však bez slova na mňa vrhol, strhol ma z bicykla a ťahal pod most. Napriek tomu, že som sa vzpierala, mala som pocit, ako by som bojovala s veternými mlynmi. Bola som paralyzovaná, cítila som sa ako „handrová panenka“.

Keď sme už boli pod mostom, jeho zrýchlený dych vo mne vyvolal bezhraničnú paniku. Zrazu som len z plných pľúc zrevala jedno jedi-

né slovo: mamááá ... Chlap stuhol, poobzeral sa okolo a utiekol. Prestrašená som vyšla na most, schytila bicykel a páčila domov. Kamarátka medzitým zo strachu utiekla.

Neskôr, keď som už mala vlastné deti, často som si na tento zážitok spomenula. Ak mali nejakú bolesť, úraz alebo sa niečoho báli, namiesto pomoci aj oni zakričali: „mama“. Mňa tak ako mnohé iné deti toto jediné, miliónkrát v živote opakované, slovíčko zachránilo.“

Po skončení môjho prejavu jediné ženské oko nezostalo suché. Mnohé z prítomných žien si spomenuli na vlastné príbehy, na svoje matky, na svoje deti... Po opadnutí emócií pristúpila ku mne jedna zo zúčastnených s otázkou: „A vieš, kto ťa v skutočnosti zachránil?“ Odpovedala som, že viem. Že ju tam celé tie roky vidím, ako nad mostom rozprestiera svoj plášť a chráni ma. A že celé tie roky jej neviem byť dostatočne vďačná a že žiadna moja modlitba nie je dostatočne vrúcna. Potom sa ma dotýčnā spýtala, či by som nechcela ísť do Medžugoria, že majú v autobuse posledné voľné miesto, lebo niekto im odriekol. Hneď som súhlasila, lebo už dávno som vo svojom srdci pocítila túžbu za týmto miestom, len som sa k tomu stále nedostala. A tak som si k päťdesiatke venovala stretnutie s Pannou Máriou.

Som šťastná, že práve tento môj neprijemný zážitok ma doviedol do Medžugoria. Čo som zažila tu, je už iný príbeh. Môj anjel strážny je priamo Panna Mária, ktorá ma ochránila, keď som mala 15, ale aj keď som mala tridsať či päťdesiat. A teraz ju, nebeskú mamu, prosím aj o ochranu mojich detí a vnúcat...
D.H.

Mailová pošta pre dcéru

„...ja nemusím chodiť do kostola, ... mňa to tam ne baví,... stále dokola to isté,... kde je Boh, keď nechá ľudí trpieť,... kostol je len pre starých,... do kostola nech chodia tí, ktorí sami nevedia rozmýšľať,... stačí, ak verím v Boha, veď on o tom vie...“

Také a podobné reakcie počujeme od mnohých, nielen mladých ľudí. Občas ich počúvam aj ja od svojej dcéry, najmä v nedeľu ráno. Chcem sa k nej priblížiť, a tak píšem mail:

Dcéra moja, rozmýšľam, ako ti to vysvetliť, aby si na mňa nevyletela ako osa. Ja by som sa zase dala vytočiť a ty by si mala svoju pravdu: „Načo ideš do toho kostola, keď si mi zase pokazila nedeľu?“

Chcem ti to povedať jednoducho. Už to pre mňa nie je len chodenie do kostola, ale slávnosť, návšteva svätej omše. Je to pocit, ako keď sa máš stretnúť so svojím idolom. Môžeš na neho cez týždeň myslieť aj sa s ním v myšlienkach rozprávať, aj tak však túžiš stretnúť sa s ním osobne. Predstav si, že by tu mal mať tvoj vysnívaný spevák koncert. Určite by si urobila všetko preto, aby si sa s ním mohla

stretnúť alebo ho aspoň vidieť naživo. Ale veď načo by si ho mala vidieť naživo, stačí, ak si ho pozrieš v televízii alebo si vypočuješ jeho CD, alebo vlastne načo by si mala vôbec počúvať jeho CD, stačí, ak si ho predstavuješ, obdivuješ ho a nad ním rozmýšľaš. Prvý týždeň rozmýšľaš, neskôr si sem-tam spomenieš, potom už len raz, dvakrát do roka; možno na Vianoce alebo na Veľkú noc, keď ťa hryzie svedomie. A tak nejako to bude i s vierou a chodením do kostola. Mnohí potrebujeme prostredie kostola a účasť na svätej omši na to, aby sme týždeň čo týždeň oživovali svoju vieru, rozdúchavali iskierku na plamienok, plamienok na plameň na zapálenie našich duší a srdiec vo chvíľach ťažkostí, problémov a chorôb. Chcela som ti to povedať, dcéra moja, ale radšej ti to píšem, aby som ja našla tie správne slová, a aby si ma ty nechala dopovedať...

Prosím, nenechaj si udusiť tú svoju iskierku v srdci pri počítači, mailoch, facebooku. Dopraj jej vzduch i rozlet a pod v nedeľu ráno...
mama

Svätec kostola

Sv. Florián

V kostole máme viacero sôch. Niektoré možno ani poriadne nepoznáme. Tak som si povedal, že si ich postupne predstavíme. Na hlavnom oltári od Jasloviec máme známeho sv. Floriána. Sviatok má 4. mája, kedy si ho u nás uctievať hlavne hasiči, ktorých je patrónom. Ale je patrónom aj hrnčiarov, debnárov, peciarov, kominárov, kováčov, mydlárov, vinohradníkov, pivovarníkov. Narodil sa v Rakúsku v 3. storočí. Bol dôstojníkom rímskej armády. Mučenícku smrť podstúpil za čias cisára Diokleciána. Jeho legendárne „Skutky“ hovoria, že sa vzdal vojakom, keď chytali kresťanov. Vojaci ho dvakrát zbičovali, napoly ho zdrali z kože, posadili do ohňa, a nakoniec ho hodili do rieky Enns s kameňom okolo krku. Bolo to v roku 304. Jeho telo našla a pochovala nábožná žena. Po čase jeho pozostatky preniesli blízko Linzu. Neskôr ich znova preniesli do Ríma. Pápež Lucius III. v roku 1138 dal niektoré z relikvií tohto svätca poľskému kráľovi Kazimírovi. Od toho času je sv. Florián považovaný za patróna Poľska, ale aj Linzu a Horného Rakúska. Kedysi patril k tzv. štrnástim pomocníkom v núdzi. Veľa zázrakov, pri ktorých došlo k uzdraveniu, sa pripisuje jeho príhovorom, je vzývaný tiež ako mocný ochranca pred ohňom alebo vodou.

*Spracované podľa
www.zivotopisysvatych.sk*

*sv. Florián
foto: M. Vivodík*

1. a 2. KNIHA SAMUELOVA

Biblické okienko

Tieto knihy tvorili v hebrejskej Biblii pôvodne iba jeden spis. Autorom je prorok Samuel. Rozdelenie spisu na dve knihy pochádza od gréckych prekladateľov, ktorí museli pri odpisovaní použiť dva zvitky.

V Samuelových knihách sa **opisujú udalosti od narodenia Samuela až po Dávidovu smrť** (asi r. 1070 - 970 pred Kr.). Stredobodom opísaných udalostí sú osudy troch hlavných osôb: Samuela, Šaula a Dávida.

V knihách sa vysvetľujú udalosti okolo založenia monarchie a význam kráľa Dávida. Opisuje sa Samuelov život od narodenia cez povolanie za proroka. Hovorí sa o založení monarchie, o pomazaní Šaula za prvého kráľa Izraela a o jeho vojnách. Šaul v týchto vojnách zvíťazil, ale Samuel mu pre previnenia proti Božej vôli oznámil, že Jahve ho zavrhol a na jeho miesto vyvolil Dávida. Opisuje sa Dávidovo vyvolenie za kráľa a služba na Šaulovom dvore,

jeho úspešné vojenské akcie, Šaulove nástrahy a prenasledovanie Dávida. Dávid je nútený viesť tulácky život a skrývať sa na púšti pred Šaulom.

Po Šaulovej smrti sa Dávid stáva kráľom nad celým Izraelom. Dal preniesť archu zmluvy do

Samuel dorastal, Pán bol s ním a ani jednému z jeho slov nedal padnúť na zem (1.Sam 3,19)

Jeruzalema, ktoré sa tým stalo náboženským strediskom. Sám zložil niekoľko piesní, ktoré sa dodnes používajú pri obradoch (žalmy). Po víťazstve nad okolitými národmi sa opisuje Dávidov hriech a jeho následky: rozklad v Dávidovej rodine, Absolónovo sprisahanie, boje Dávidových synov o trón a konečné ustanovenie Šalamúna za kráľa.

Dávid je dodnes najuznávanejším kráľom

Izraela. Zo žalmov, ktoré napísal, vidíme, ako prežíval mnohé udalosti, spoznávame jeho veľkosť v pokore a dôvere v Boha.

V týchto knihách je sympatické, že veľký Dávid (dostal prislúbenie od Boha, že jeho potomok bude Mesiáš) sa vykresľuje nielen ako osobnosť, ale aj ako hriechyň človek. Vždy však hriech oľutoval a robil pokánie, čo u jeho nasledovníkov nebolo už také zrejmé. **Vedel, že Bohu sa páči so srdcom pokorným a oddaným**, v čom by nám mohol byť príkladom. Sám Boh, keď sa nahneval na kráľa Šalamúna pre jeho neveru a rozhodol, že kráľovstvo bude patriť inému, čo sa opisuje v nasledujúcich knihách, hovorí, že to neurobí pre jeho otca Dávida za jeho života, ale po jeho smrti. A pre svojho služobníka Dávida jeden kmeň ponecháme Šalamúnovým potomkom.

MV

POMOC POMÁHAJÚCIM

Útulok u sv. Martina v našej dedine poskytuje našim občanom služby odvozu k lekárovi, čo už niektorí využili a s úsmevom boli odvezení na potrebné miesto. Využívajú naše služby a my máme z toho radosť. Sme tu pre vás a radi vám poskytneme služby pomoci. Útulok tiež poskytuje služby dovozu mlieka z paderovského poľnohospodárskeho družstva po 50 centov za liter. Mlieko je úplne čerstvé a za dovoz mlieka si neúčtujeme peniaze navyše. Preto sme vám k dispozícii v oboch smeroch. Naši chlapi sú často oslovení pokopať záhradu starším ľuďom či pokosiť trávnik, či pracovať s drevom.

Sme otvorení akejkoľvek možnosti pomôcť. V útulku robíme renovovanie starých stoličiek, nábytku servítkovou technikou, dekoratívnych prvkov, krabičiek, šperkovníc. Veľmi radi uvítame nepotrebný nábytok či krabičky, staršie zrkadlá, ktoré nepotrebuje a my ich radi upravíme do novej podoby.

Ďakujeme za vašu ústretovosť a prejavenej záujem pomáhať nám. Viacerí z vás nám poskytujú pomoc ochotou poradiť nám záhradu

na sadenie či ponúknete plantu alebo hotovú úrodu. Niektorí z vás prinesú chlapom šišky či langoše a nič za to nežiadajú.

Veľmi si ceníme každé euro, ktoré ste nám sprostredkovali prostredníctvom 2 percent z dane, ktoré ste poukázali na účet útulku. Táto možnosť sa dá využiť do konca apríla. Ak sa rozhodnete podarovať nám 2 percentá, môžete vypísané tlačivá vhodiť do farskej schránky a my ich doručíme na daňový úrad. My ako občianske združenie sa snažíme pomáhať biednym a chudobným ľuďom, napr. aj rozdávaním stravy ľuďom bez domova v Trnave každý štvrtok. Vďaka vašej podpore môžeme túto pomoc ľahšie realizovať.

Ďakujeme všetkým dobrodincov za ochotu pomáhať nám, nech vám to Pán štedro odplatí. My zatiaľ prosíme za všetkých dobrodincov v modlitbách a sme vďační za akúkoľvek pomoc z vašej strany.

Úprimné ĎAKUJEME!

AŽ

Čo sa udialo:

Adorácia

foto: L. Tökölyová

- V nedeľu 10.2.2019 sa odohral na fare 4. ročník stolnohokejového turnaja pre deti. Zúčastnilo sa do 10 detí. Gratulujeme: 1. P. Zemla, 2. L. Zemla, 3. T. Pollák.
- V sobotu 9.3.2019 sme mali zvláštnu sv. omšu, v ktorej sme prosili o uzdravenie tela i duše. Napriek tomu, že tieto sv. omše trvajú až do dvoch hodín, tešia sa obľube ľudí.
- Aj naša farnosť sa 29.3.2019 zapojila do iniciatívy sv. otca Františka: 24 hodín pre Pána. V piatok od 9. hod. bola vyložená sviatosť Oltárna sv. omša až do 9. hod. v sobotu. Zaujímavé, že o 4. hod. ráno bolo v kostole viac ľudí ako poobede o 14. hod.
- V časťtlačke 14.4. sa uskutočnila vo farnosti obvyklá krížová cesta z J. Bohunic do Paderoviec.

PRIPRAVUJEME:

- Sviatosť pomazania chorých - 27. apríl 2019
- 1. sv. prijímanie - 26. máj 2019
- sv. omša za uzdravenie - jún 2019
- Deň rodiny - 5. júl 2019
- Tábor s deťmi - 21. - 26. júl 2019
- púť do Medžugoria - 11. - 15. september 2019
- púť do Sv. zeme - jar 2020

ŠTATISTIKA NA KONCI ROKA 2018

- V zátvorke pre zaujímavosť sú uvedené údaje z roku 2017
- Krsty: 23 /16/, J. Bohunice: 19 a cudzí: 4
- 1. sv. prijímanie: 22 /23/detí
- Sobáše: 8 /8/, J. Bohunice: 6 a cudzí: 2
- Pohreby: 9 /16/, J. Bohunice: 7 a Paderovce 2

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivosík, farár
členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölyová